

De pastoor gaat fier als een pauw naar het Stadsbestuur met die brief. Burgemeester PIERS omhelst hem en zegt "proficiat Mr. Pastoor dat ge dat bekomen hebt maar wij kunnen niet bouwen, we hebben geen geld...wel veel schulden" ! Zou je niet doodvallen ?

Juni 1981 : het kerkje wordt verrijkt met een geschilderde kruisweg in 1935 geschilderd door een kunstschilder uit Moere.

April 1982 : nieuw electronisch orgel (400.000 Fr) betaald met de verkoop van het vorig orgel (50.000 Fr) en bijgepast met de opbrengst van een tombola gehouden gedurende twee seizoenen.

September 1982 : de pastoor bouwt, met eigen gelden, een zaaltje aan de kerk, volledig uitgerust met bergplaatsje en sanitaire voorzieningen, ten gerieve van de parochie. Hij was de vele beloften van de stad Oostende die een polyvalente zaal ging bouwen (waarvan ook een plan bestaat) effenaf beu ! De parochie moest het reeds 17 jaar stellen zonder enig vergaderzaaltje.

Januari 1984 : de pastoor bekomt op zijn verzoek eervol ontslag van de bisschop. Hij wil van de parochie geen afscheidsgeschenk en geeft zelf ten afscheid een altaar (140.000 Fr).

12 januari 1984 wordt E.H. Raf DELY tot opvolger benoemd en blijft tevens legeraalmoezenier te Lombardsijde.

70 JAAR O.T.V. NOORDZEE

door **Dries DE GRYSE**

Op 28 juli 1997 was het 70 jaar geleden dat de "Oostendse Turnvereniging Noordzee" opgericht werd. Ter dezer gelegenheid is het welgepast om een tentoonstelling te wijden aan de geschiedenis van een zo roemrijke vereniging en haar stichters (1).

Als gevolg van een onenigheid in de rangen van het Vannestegenoooschap en de heer BODART, die in zijn ambt van leider geschorst werd, werd de Oostendse turnvereniging in het leven geroepen.

Oorspronkelijk werd het plan opgevat de nieuwe vereniging "Olympia" te noemen, doch tijdens besprekingen met leiders van turnverenigingen uit het binnenland werd voorgesteld de vereniging in wording gewoonweg "De Oostendse Turnvereniging" te noemen, waarop een aanwezige liet opmerken : "Uw bakermat ligt bij de zee, waarom niet Noordzee" ?

Zo werd dan uiteindelijk op 28 juli 1927 de "Oostendse Turnvereniging Noordzee" opgericht onder de kensprek "door oefening naar schoonheid en gezondheid".

De voorzitter werd Raymond VANHUELE en Henri BODAERT werd algemeen bestuurder. De leidende elementen waren : Albert LUSYNE, Julien BRUSEEL, Eugène BUTS, Arther DEFER, August HAGERS en Alfons LUYENS. Later werd het bestuur uitgebreid tot 14 leden-medestichters waaronder Ernest DESMET, Bertrand FONTEINE, Henri IPPEL, Karel JONCKHEERE, August MAECKELBERGHE, Desiree VAN DUIVENBODEN en Henri GEESTERLINCK. Mevr. Damida COUTELLE-HODELET werd later opgenomen om de aspirant-meisjes te leiden.

Na de oprichting groepeerde Henri BODAERT zijn gymnasten in de pas opgericht "OTV Noordzee", en men telde al gauw 54 leden. Van in het begin was het bestuur zeer werklustig, maar

gemakkelijk was het niet. Alhoewel men over geen turnzaal beschikte, werden de oefeningen verder gezet onder de blote hemel op het strand. Tot men over een kleine ruimte kon beschikken.

Onder de waakzame en zeer bevoegde leiding van de dynamische Henri BODAERT nam de vereniging een grote vlucht en OTV Noordzee werd één van de mooiste en roemrijkste verenigingen in binnen- en buitenland.

(1) Deze tentoonstelling gaat door in het Heemmuseum vanaf 21 februari tot 24 mei 1998

OOSTENDE TIJDENS DE EERSTE WERELDOORLOG (49)

door **Aimé SMISSAERT (+)**

Deze avond hielden de Duitsers feest in onzen Koninklijken Schouwburg.

Zekere laaggezonken schepsels die in de droevige omstandigheden die wij beleven, vaderland, eer en faam vergetende, zich overleveren aan openbare ontucht, worden op bevel der Duitse overheid, tweemaal per week, den Dinsdag en den Vrijdag, in het huis van den heer Dr. VANDEMAELE, Karel Janssenslaan, aan een geneeskundig onderzoek onderworpen. De Duitsers hadden opgemaakt dat, op de uren voor dit onderzoek, gesteld, talrijke nieuwsgierigen samschoolden voor gezegd huis. Deze morgen nu, was de Karel Janssenslaan afgezet van aan de Leopoldlaan tot aan de Leopold I plaats door Duitse gendarmen. Het gedeelte van het Leopoldpark, uitgevende op de Karel Janssenslaan, was eveneens afgezet. Niemand mocht door tenzij degene die het onderzoek wekwestie moesten ondergaan. Het getal nieuwsgierigen die zich verdrongen in den omtrek van het park, om toch iets te zien, was zeer groot : de walg en de verontwaardiging stonden op eenieder'sgelaat te lezen, walg voor de hellevegen, die dan nog de schaamteloosheid hadden te spotten toen ze voorbij trokken, verontwaardiging tegenover de Duitse overheid die zulke tooneeltjes in 't midden van de stad doet voorvallen.

Een heer van vreemde nationaliteit kreeg heden toelating van wege de Duitse kommandantur om zijne villa, op den Zeedijk, een bezoek te brengen. Toen zulks afgeloopen was wilde hij de ramp die van de zee naar de straat leidt, afdalen, en stapte te dien einde over de touw, dweers over de straat gespannen. "Halt !" klonk het eensklaps. Een officier trad op hem toe en de heer had goed de geschrevene toelating der kommandantur te toonen, er was geen gehoor in Israël : niemand heeft het recht over de touwen, dweers over de rampen van de zeedijk gespannen, te stappen indien hij van geen Duitse soldaat is vergezeld. De heer moest mede naar de kommandantur en zag zich daar veroordeelen tot eene boet van 25 mark. "Indien gij niet betaalt, snauwde men hem toe zullen wij u ievers naar toe zenden". - "Naar waar", vroeg hij - "40 mark boet" luidde het antwoord. Goedschiks, kwaadschiks, hij mocht betalen.

Op den Vuurtoren leeft men thans in de weelde ! In de Blankenbergh- en Avisostraten branden thans kleine elektrische lampen; de andere straten zullen volgen.

Heden avond, een 10tal minuten na den zevenen werd Frans VERSCHAVE, een werkmans op de Vuurtorenwijk wonende, in 't naar huis gaan, door de Duitsers aangehouden. Hij mocht 10 mark betalen om na 7 ure op straat geweest te zijn.